ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

କୃଷକ ସେବା ସମବାୟ ସମିତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅଗଷ୍ଟ 16,2004

[ଅରିଜିତ ପଶାୟତ ଏବଂ ସି. କେ. ଥାକର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ଅଧିନିୟମ, 1955-ଧାରା (1) (a) (i):

ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973-ଧାରା 482:

ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି - ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ - ଅଭିଯୋଗ ଯାହା ଅପରାଧ ପାଇଁ ଧାରା 7 (1) (a) (ii) ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବାଧିକ ଦଣ୍ଡ ଅଭିଯୋଗରେ କରାଯାଇଥିବା ଦୋଷାରୋପ 1 ବର୍ଷ ହୋଇଥିବା ବେଳେ, ତାହା 2 ବର୍ଷ ପରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବାରୁ ତମାଦି ହୋଇଛି - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ରଦ୍ଦ - ଅପିଲ ଉପରେ, ନିର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇଥିଲା : ଯେହେତୁ ଏହା ବିବାଦୀୟ ହୋଇପାରିନଥାନ୍ତା ଯେ ଧାରା 7 (1) (a) (ii) ସହିତ ଦଣ୍ଡ 1 ବର୍ଷ ନୁହେଁ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ନିବେଦନ ଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଧାରା 7 (1) (a) (i) ସହିତ ଜଡିତ, ତେଣୁ ନୂତନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଗଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତର ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏହି ଆଧାରରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟବିଧିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ 1955 ର ଧାରା 7 (1) (a) (ii) ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବାଧିକ ଦଣ୍ଡ ଏକ ବର୍ଷ ଅଟେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଯାହାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଭିଯୋଗରେ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇଥିଲା, ଅପରାଧ ତାରିଖର ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆରୋପ ପତ୍ର ତମାଦି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟବିଧିକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଅଦାଲତରେ ଅପିଲ କରି, ଅପିଲକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟବିଧିକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବାଧିକ ଦଣ୍ଡ 7 ବର୍ଷ ଏବଂ 1 ବର୍ଷ ନୁହେଁ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଗରେ ଥିବା ଦୋଷାରୋପ ଧାରା 7 (1) (a) (i) ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ଧାରା 7 (1) (a) (ii) ସହିତ ନୁହେଁ; ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭୁଲ ଭାବରେ ଧାରା 7 (1) (a) (ii) କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ 1955 ର ଧାରା 7 (1) (a) (ii) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଦଣ୍ଡ 1 ବର୍ଷ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦାଖଲକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ଧାରା 7 (1) (a) (ii) ସହ ଜଡ଼ିତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଦଣ୍ଡ ଏକ ବର୍ଷ ନୁହେଁ ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବିବାଦୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆକ୍ଷେପିତ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଏକ ନୂତନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ସମାଧାନ କରାଯିବ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 887/2004।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3977/2001ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 15.2.2002 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ।

ଅପିଲକାରୀ ଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ଡି. ଭାରତୀ ରେଡ୍ଡୀ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ଟି. ଏମ୍. ରଙ୍ଗା ରାମାନୁଜନ, ଶ୍ରୀମତୀ ଗୌରୀ କରୁଣା ଦାସ, ସୁଶ୍ରୀ ଅନୁ ଗୁପ୍ତା, ଡି. ଏସ୍. ସି. ଗୁପ୍ତା, ସୁଶ୍ରୀ ଦେବଜାନୀ ଦାସ ପୁରକରସ୍ଥେରିଆ, ଅଜୟ ପାଣ୍ଡେ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ରାଣୀ ଜେଠମଲାନୀ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଅରିଜିତ୍ ପଶାୟତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା : ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା।

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସଂହିତା') ର ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟବିଧିକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟର ସଠିକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛି।

ପୃଷ୍ଠଭୂମି ତଥ୍ୟ ସଂକ୍ଷେପରେ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

1998 ମସିହା ଜୁଲାଇ 24ରେ ସାର ନିରୀକ୍ଷକ ଉତ୍ତରଦାତା 1-ସମିତିର ପରିସର ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସାର ବ୍ୟବସାୟର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ସେ ଜିଙ୍କ୍ ସଲଫେଟ୍ ର ନମୁନା ସଂଗ୍ରହ କରି ରାସାୟନିକ ବିଶ୍ଳେଷଣ ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ । ନମୁନାଗୁଡ଼ିକର ବିଶ୍ଳେଷଣ ପରେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ପରୀକ୍ଷାଗାରର ବିବରଣୀ ଥିଲା ଯେ ନମୁନାଟି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକରଣକୁ ପୂରଣ କରୁନାହିଁ। ତଦନୁସାରେ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ମେଡକର ସମ୍ପୃକ୍ତ ସହାୟକ କୃଷି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଯୋଗିପେଟର ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହା ସି. ସି. ସଂଖ୍ୟା 453/ 2000 ଭାବେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଗରେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସଂହିତାର ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3977/ 2001 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରାଥମିକ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ , 1955 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ')ର ଧାରା 7 (1) (a) (ii) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଦଣ୍ଡ, ଯାହାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଭିଯୋଗରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା, ଏକ ବର୍ଷ ଏବଂ ତେଣୁ, ଅପରାଧ ତାରିଖର ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆରୋପ ପତ୍ର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତମାଦି କରାଯାଇଛି । ଏହି ଆବେଦନକୁ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍, ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ଫାଇଲ୍ ଉପରେ ସିସି ସଂଖ୍ୟା 453/2000ରେ ହେଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟବିଧିକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଧାରା 7 (1) (a) (ii) ସହ ଜଡ଼ିତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଦଣ୍ଡ 1 ବର୍ଷ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ଏହା 7 ବର୍ଷ ବୋଲି ରାୟ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟିରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, କେବଳ ସେହିଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଦିଆଯିବ ।

ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଅପରାଧରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ, ଯଦିଓ ଅଭିଯୋଗରେ ଥିବା ଦୋଷାରୋପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ, ତାହା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଧାରା 7 (1) (a) (ii) ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ, ବରଂ ଧାରା 7 (1) (a) (i) ସହ ଜଡ଼ିତ । ବାସ୍ତବରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା 7 (1) (a) (ii) କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମତରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ନାହିଁ ।

ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦାଖଲକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 7 (1) (a) (ii) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଦଣ୍ଡ 1 ବର୍ଷ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଉଛି ତାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହା ଆଗରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ସହିତ ଭିନ୍ନ ଅଟେ ।

ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 (1) ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

" 7 (1) ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଆଦେଶ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରନ୍ତି,-(କ) ସେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହେବେ, -

(i) ସେହି ଧାରାର ଉପଧାରା (2) ର ଖଣ୍ଡ (h) କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡ (i) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାବାସ ସହିତ ଏବଂ ଜୋରିମାନା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦାୟୀ ରହିବେ; ଏବଂ

(ii) ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେଉଁ କାରାବାସ ଅବଧି ତିନି ମାସରୁ କମ୍ ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯାହା ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧିହୋଇପାରେ ଏବଂ ଜୋରିମାନା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦାୟୀ ହେବ:

* ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ଅଦାଲତ ରାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଏବଂ ବିଶେଷ କାରଣ ପାଇଁ ତିନି ମାସରୁ କମ୍ ସମୟ ପାଇଁ କାରାବାସ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ।

(ଖ) ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରାଯାଇଛି, ତାହା ବାଜ୍ୟାପ୍ତ ହେଇ ସରକାରଙ୍କୁ ଫେରିଯିବ;

(ଗ) କୌଣସି ପ୍ୟାକେଜ୍, ଆଚ୍ଛାଦନ କିମ୍ବା ପାତ୍ର ଯେଉଁଥିରେ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଛି ଏବଂ କୌଣସି ପଶୁ, ଯାନ, ଜାହାଜ କିମ୍ବା ଦ୍ରବ୍ୟ ପରିବହନରେ ବ୍ୟବହୃତ ଅନ୍ୟ ପରିବହନ, ଯଦି ଅଦାଲତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ବ୍ୟାଜ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇ ସରକାରଙ୍କୁ ଫେରିଯିବ ।

ଧାରା 7 (1) (a) (ii) ସହ ଜଡ଼ିତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଦଣ୍ଡ ଏକ ବର୍ଷ ନୁହେଁ ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଆକ୍ଷେପିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ବିବାଦୀୟ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 (1) (a) (i) କୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଘୂରି ବୁଲୁଛି ଏବଂ ଏକ ନୂତନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯିବ । ଯଦି ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ବିଚାର ଏବଂ ଏହାର ସମାଧାନ କରାଯିବ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

କେ. କେ. ଟି

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ

ଅନୁବାଦିକା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।